

Nousin Jälleen yksityislentokoneeseeni. Olin aivan ihmeissäni. Tämä kaikki oli totta, mitä minulle oli tapahtunut. Minä oikeasti olin Somalian presidentti. Se rupesi tuntumaan jostain syystä hyvin mukavalta. Olin presidentti, ja vieläpä näin nuorena. Astuin sisään sinisestä ovesta koneen sisälle, ja kävelin suoraan huoneeseeni. Televisiota en edes viitsinyt avata, sillä olin varma, että se sama lahjottu ja hunnutettu nainen kertoi täyttä potaskaa. Joten television sijaan menin yksityiseen kuntosaliin, joka oli melko pieni, mutta sitäkin paremmilla vehkeillä täytetty. Sieltä löytyi muun muassa soutulaite, polkupyörä, ja muita painonnostolaitteita. Yksityinen lentokoneeni jyrisi ilmaan, ja minä aloitin polkemaan kuntopyörää. Pyöräilessä minulla oli hetki aikaa muistella, mitä minulle oli käynyt ysiluokan kuntosalissa. Silloin minä olin myös kuntopyöräilemässä. Kuntopyörässä oli ollut vika, koska se oli monta vuotta vanha, ja läpeensä hajalla, joten siitä oli irronnut pyörä, ja se oli kimmonnut seinästä minun vatsaani. Olin joutunut sen takia sairaalaan muutamaksi päiväksi. ja minul..SAMUEL,SAMUEL!!!. Päässäni tuntui voimakas kipu, satoi, oli hyvin märkää. Ilmassa löyhkäsi räjähdysaine. SAMUEL, MEIDÄN PITÄÄ MENNÄ TULE JO !!!!! Juoksin aidassa olleesta reijästä vapauteen. Sitten kaikki sumeni. Kuulin ääniä ympärilläni. -Onko se vakavaa? -Ei, tilapäinen pyörtyminen, hän herää kohta. Aukaisin silmäni. Kuulin korvissani voimakasta huminaa. Käänsin päätäni oikealle, ja näin lentokoneen ikkunasta pimeää taivasta. Olin luultavasti edelleen omassa lentokoneessani. Nousin istumaan sängyn laidalle. päässäni surisi voimakkaasti. Mikä ihme minulle oli tullut. Samassa Ali Bob astui sisään huoneeseen, ja kysyi minulta hätäntyneenä. -Herra presidentti, oletteko kunnossa? Vastasin tokkuraisena, ja särisevällä äänellä. -Jotakuinkin, päässä surisee vimmatusti. -Emme tiedä mikä teihin iski, otitteko te mitään juotavaa tai syötävää? -En ottanut. -Hyvä, silloin se ei ainakaan ole myrkytys. Ali Bob vaikutti hyvin hätäisen näköiseltä. Olin hyvin ihmeissäni tapahtuneesta, Ilmeisesti näin jotain unta, mutta mistä, se tuntui kuin se olisi ollut muisto. Menin omaan huoneeseeni istumaan ikkunan ääreen ja katsoin pimeää taivasta, jossa oli yli miljoona tähteä. Lentokone laskeutui pikkuhiljaa, kohti sotilaslentokenttää. Laskutelineet kolahtivat ulos, ja lentokone laskeutui pehmeästi kiitoradalle. Astuin ulos lentokoneesta saattueen kanssa. Lentokoneen vieressä meitä odotti maastoautojen kolonna, jonka vierellä seisoi raskaasti aseistautuneita miehiä. Nousin mustaan maasturiin, ja kolonna lähti liikkeelle kohti pimeää aavikkoa. Pystytimme leiripaikkamme tasangolle, josta oli hyvä näköala isoille vuorille. täysikuu paistoi kirkkaasti, ja taivas oli täynnä kirkkaita tähtiä. Kun teltat oli saatu pystyyn, minä menin vähän kauemmas leiristä ihailemaan tähtitaivasta. Se oli lumoavan näköinen, Kuin suoraan unesta. Tämä oli mahtavaa. Näin hienossa paikassa, kirkas tähtiloiste, ja upea kuutamo, ajattelin kuinka pieniä me ihmiset olemme, olemme vain pikkuosa tuota lumoavaa komeutta, joka paistoi yläilmoista. Samassa kuului sihinää edestäni, ja näin ison käärmeen tulevan minua kohti. Juoksin Karkuun käärmettä. Olin aivan paniikissa. Samassa tuuperruin maahan, ja jälleen kerran kaikki sumeni. -Kävelkää, pikku paskiaiset. Kävelin kolmen muun pojan kanssa kohti valkoista taloa, kaikki oli hyvin sekavaa, vartija käveli meidän takana. Näin valkoisen pienen betonirakennuksen, ja pelko iski kaikkiin jäseniini. Vartija aukaisi oven, ja ohjasi meidät sisään. Jouduimme istumaan pitkälle penkille. Vartija kääntyi meihin päin ja sanoi. -Nonniin, te tiedätte säännöt. Menette tuohon huoneeseen yksi kerralallaan, menette mahalleen sängylle ja pistätte jalat yhteen, ja pitätte suunne kiinni. Vartija valitsi kaikkein pienimmän pojan ensimmäiseksi, ja ohjasi hänet huoneeseen, ja pisti oven kiinni. Lyönnit ja huudot kaikuivat huoneesta, ja pian poika tuli ulos, ja lyyhistyi lattialle. Yksi kerraltaan joutui tuohon huoneeseen, kunnes koitti minun vuoro. Samassa kaikki taas musteni, ja heräsin maassa, siihen kohtaan mihin olin kaatunutkin. Juoksin takaisin leiriin, ja kaaduin suoraan sänkyyni. Uneni oli täysin sekava, näin kirkasta väriloisketta, ja putoilevia asioita, sitten kaikki

pimeni. Heräsin aamulla, ja menin suoraan puhumaan Ali Bobin kanssa. Kysyin häneltä tiukasti. -Mikä on valkoinen talo? -Herra presidentti, Minun on viimeinkin kerrotava tämä teille, Te olette 65 vuotta vanha. katsoin Bobia pitkään hiljaa kunnes sanoin järkyttyneenä. -Eihän tuo voi olla totta, olen 16 vuotias. -Sinä olit 15 vuotias kun sinut jäädytettiin. -Jäädytettiin, miten niin jäädytettiin. -No minä kerron sinulle koko tarinan. Ali huokaisi ja alkoi kertoamaan. -Sinä olet syntynyt Suomessa vuonna 1956. Sinun perheesi muutti Amerikkaan Floridan osavaltioon työn perässä, Mutta kuolivat ensimmäisenä viikona keuhkokuumeeseen. Sinä olit silloin 14 vuotias, ja sinut laitettiin Floridan Arthur .G. Dozierin poikakouluun. Sinä et silloin osannut kunnolla englantia, joten et tullut toimeen vartioiden kanssa, jotka pahoinpitelivät sinua koko ajan. Minä oli samassa laitoksessa sinun kanssasi, ja sinä tutustuit minuun. Sinä sait luonnollisesti tarpeeksi paikasta, jossa lapset olivat suoranaudessa vaarassa. Joten sinä teit räjähteen koulusta löytämälläsi materiaaleista. Sinä kutsuit pakoretkelle minut, Nigerin Mugarin ja Paul Kingin, ja Yhden kaverisi. Sinä räjäytit räjähteelläsi reiän aitaan, josta me pakenimme. Minun isäni oli onnessa kun sai minut takaisin. Minun isäni oli armeijassa korkea-arvoinen upseeri, ja hän pyysi sinua tieteelliseen kokeeseen. Sinä suostuit siihen, ja sinun koko elimistösi pysäytettiin ja jäädytettiin. Sitten sinut kuljetettiin säilöön itävaltaan. Minä, Niger, Mugar ja Paul King muutettiin somaliaan, ja vuosien kuluessa meistä tuli somalian korkeimpia ministereitä. Meidän silloinen presidentti oli hirviö, joten päädyimme herättämään sinut, ja asettamaan somalian presidentiksi. Vuonna 2013, Sinut otettiin pois säilöstä, ja kuljetettiin armeijan tukikohtaan itävallassa. Siellä sinun aivoihisi syötettiin uusia muistoja, jotka syrjäyttivät vanhat muistosi, mutta mikäli sinun elimistösi rasittu tarpeeksi, sinä pyörriyt ja näet vanhoja muistojasi. Kun sinut oli herätetty, sinut kuljetettiin autolla itävallan lentokentälle, mutta rekka törmäsi sinua kuljettaneeseen autoon, ja sinun muistikuvasi vääristyivät hieman. Me järjestimme sinulle kodin suomesta, ja odotimme otollista hetkeä, milloin tuomme sinut somaliaan. Kun olit 16 vuotias, Somalian tilanne oli niin paha, että päätimme asettaa sinut presidentiksi. -Hetkinen, Miten tuo voi olla totta, minähän tunnen minun muistoni tarkasti. -Kaikki muistosi on tekemuistoja. -No miten minut saatiin somaliaan? -Helposti, Kimmon avulla. -Missä kimmo nyt on? -Hän on turvassa. -Kuka hän on? -Hän on karkukaverisi poika. -Me pyysimme häntä tehtävään, ja hän suostui. -Mutta miksi, Miksi? -Me halusimme kiittää sinua antamalla sinulle presidentin viran, kaikki, mitä sinä pidit outona somalian matkan aikana, oli meidän järjestämiä, Tyhjä lentokone, edellisen presidentin tappo, kaikki, sitä oli suunniteltu pitkään, ja sitten me tehtiin sinusta presidentti. -Onko sinulla mitään todistetta? Bob käveli pienelle kaapille, ja otti sieltä kaksi paperipalaa, jotka hän toi minulle. Minä olin lähellä pyörtyä. Toisessa mustavalkoisessa kuvassa oli ryhmäkuva, jossa näkyi muita lapsia, joiden joukossa olin minä.